

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argumento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

XVII. Reverendissimo & Amplissimo Præsuli Humberto à Longavalle
salutem, & felicitatem Natalitiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

XVII.

REVERENDISSIMO & AMPLISSIMO

PRÆSULI

HUMBERTO à LONGAVALLE,

Salutem, & felicitatem Nata-
litiam.

Qui Poëtas imitantur, Amplissime Præ-
sul, solent pro felicis Diei Natalis seu
apprecatione, seu aggratulatione instruere
Curram, *Horas* ei imponere, Nympharum
specie renidentes, candidas, faustas; jun-
gunt Solis equos, instituunt per innubem æ-
thera triumphum, spargunt flores & corol-
las, pangunt festiva carmina, festa Genethlia-
ca varijs votis ac muneribus celebrant. Nam
& *Parcas*, fatorum Præsides, evocant ad sta-
mina vitæ, byssina & aurea, nenda, ad annos
Nestoreos contexendos; inducunt volantes
per cœlum Genios, ex *Copiæ* cornu dona mit-
tentes; ab ipsis cunabulis arcessunt præfagia
& auguria; aperiunt recens nato *Virtutis*
ac *Honoris Templum*; applaudunt *Horoscopo*,
& *Siderum* confluxui, quorum radijs parvus
pulsio primitus lustratus est. Ipsi ad cunas de-
tulisse

H 2

tulisse

tulisse sua munera finguntur Divi : Jupiter honores, Mercurius opes, Mars belli pacis que claritatem, Saturnus longævitatē, Phœbus lumen juventæ, Venus morum suavitatē, Pallas eruditionem, & plura hujusmodi commenta ex Heliconijs hortis decerpimus. Nos verò, quibus non licet esse tam discreti more ritùque Christiano, sanctioribus votis faustioribus auspicijs indulgemus: Hymnis Deo, laudésque solvimus, quòd ex infinito hominum numero, quos condere & in vitam producere potuisset, nos elegerit: forti nostræ gratulamur, quia primis à cunabulis felices esse cœpimus, è materno sinu in gremium Orthodoxæ Ecclesiæ effusi, & in censum filiorum Dei cooptati. Communis est hæc felicitas; peculiaris & paucis concessa, quæ tibi obtigit, Præsul Reverendissime, quem DEUS & Natura in hunc orbem induxit, omnium virtutum choragio circumdatum, decus insulæ, ornamentum Ecclesiæ, lumen Præsulum, dignum immortalitate, sed serò adeundâ; nam quem leges naturæ non sinunt semper vivere, eum Virtus nunquam permittit mori. Quòd si vita theatrum est, in hoc certè theatro, Præsul Amplissime, *Actor* es, quem Boni omnino diutissimè spectare exoptant. Si dies felicio-

res albo notabant calculo Veteres, quid ni-
 gemmis nive candicantibus signetur dies, quâ
 tu in lucem prodijsti, & primis ab unguiculis
 omina præmisisti, adeò clara & lucida, ut se-
 quentem ætatem Tiarâ sacrâ, gemmis & vir-
 tutibus inter se certantibus, meritò coronâ-
 rit. Vates Regius inter memoranda Divini
 Numinis beneficia, reponit vitam longævam,
 ideòque gratias agit, quòd responsum Oraculi
 acceperit, *Longitudine dierum replebo eum,*
 psal. 90. Habemus sanè, cur precatibus eni-
 xis rogemus, ut ille Mundi Rector & Con-
 servator *repleat longitudine dierum,* Reve-
 rendissimam & gratiosam Dominationem
 tuam, ejusque *annos de nostris augeat annis;*
 ut omnes temporis partes, in multiplicem
 circulum reflexas, jubeat ire faustas, candi-
 das, & in longum ævum extentas. *Horas* per
 anni spatium labentes numerant Mathema-
 tici octies mille, septingentas, sexaginta sex;
 Horæ *Quadrantes* sexaginta quatuor, supra
 trigesses & quinquies mille; *Minuta* quingen-
 ties mille, vicies quinquies mille, nongenta
 sexaginta. Hic numerus *Votis* meis inclu-
 sus, toties, opto, ut redeat & refluat, donec
 annum expleveris, eúmque SECULAREM.
 Si, quod ajunt Philosophi, *sidera possunt*

H 3

incli-

*inclinare, non cogere, omnia sanè Zodiaci
Signa ostendunt, felici te sidere natum, &
cœli obsequia inclinatum esse. Aries (fas
de Die Natali loquenti, oculos per sublimi-
ra circumferre) auream lanam offerens, liber-
tate in egenos notat. Taurus stellatus, labor
& industriæ œconomicae faciem præfert. *Ge-
mini*, charitatis insitæ imaginem repræse-
tant. *Cancer*, cum Luna incrementa & de-
crementa subiens, conformitatis cum Divina
voluntate symbolum exhibet. *Leo*, in utro-
que fortuna magnum & excelsum animam
designat. *Virgo* castitatis & integritatis tuae
Libra temperantiæ & sobrietatis, index est
Scorpionis insidias prudentia tua perspicue
perspectâsque cavet. Arcus *Sagittarij* semper
intentus vigilantiam docet. Capicornus per
alta rupium scandens, *Conversationem tuam
in cœlis* (ut Apostolus loquitur) indicat. Hæc
sunt illæ faces, quæ eximio splendore Dico
Tibi Natalem, illustrem reddunt; hæc sunt
Inclinationes Naturæ & Gratiæ, ab ipso vitæ
exordio, Divino in te favore derivatæ; hæc
flores, Diem Genethliacum exornantes; hæc
lapilli, lucem primam consignantes. Verum
quid Vota Natalitia in unius Diei felicitate
consumo? quid terminum sæcularis ævi spe-*

circumscribo? omnia Votorum genera superavi, si felix unius momenti auspiciam à Superis exoravi. Optent alij tot Tibi faustitates, quot lucent in cœlo sidera, quot apes pascuntur in Hybla, quot habet terra herbas & gramina, silvæ frondes, arbores folia, messis aristas, æther volucres, & quæ sunt aliæ vulgarij optationum formulæ. Ego verò Votorum omnium Summam *unico momento*, quod tibi auspiciam illucere cupio, concludo. Atque hoc est illud momentum, non quò nascimur, sed quò denascimur; non quò orimur, sed quò morimur; momentum, ex quo pendet æternitas. O beatum illum, cui contingit, vitæ suæ periodum hac clausula finire! Ô nimum faustum ac felicem diem Natalem, qui nos transfert ab exilio in patriam, à luctu in gaudium, à curis laboriosæ vitæ in æternam requiem! ad hoc Momentum, quia dudum te præparâsti, Religiosissime Præsul, quid optatius tibi apprecari queo, quàm ut illud quidem tardiùs illuceat, donec annis & meritis auctus, Diem fatalem, more Sanctorum habeas Natalem. Ignosce, lætitiâ festivæ lucis, memoriâ mortis corrumpenti: hujus exoptationis auctorem habeo

beo Salomonem, qui Eccl. c. 7. *Melior, inquit, est dies mortis, die Nativitatis.* E-
 cur? Natalitius dies in turbulentum hujus
 vitæ pelagus nos immittit; transitus verò
 tranquillum portum adducit: quæ causa fuit
 cur Thraces olim suorum natales fletu, die
 obitûs risu prosequerentur. Quæ quidem
 me non eò disputantur, quasi aliquid dece-
 pere velim de lætitia Diei, quæ te prima me-
 liore Sole excepit; sed ut ostendam, gemina-
 ri gaudium lucis tam festæ, cujus Ortus, cum
 fuerit Gratiarum Choro condecoratus, quæ-
 rere alium meretur Vesperum, quàm Virtutibus
 tuis dignum, & cœlitum plausibus prosequen-
 dum? Qui tamen, quod jam exoptaviatq; ite-
 rum opto, ut serus jubar tuum orbi subdu-
 cat, & inter astra novum lumen accenda-
 Itaque precor, ita voveo, & me demississimè gra-
 tiosæ Dominationi Tuæ commendo: si æquo
 prolixius hanc epistolam extendi, id sæcundæ
 tati argumenti imputandum est, & ignoscen-
 dum Clienti, Patronum optimè de se meri-
 tum, cum factis non possit, saltem faustis
 votis prosequenti, & sese humillimè in gra-
 tiosum sinum commendanti.